

שו"ת אגרות משה יורה דעה ח"ב סימן קכו

אימוץ ילדים בחוץ לארץ והמתווכים שאינם שומרי תורה אמרו שהוא יהודי, אם צריך טבילה לשם גיור.

באמרו הסרסורים על הילד שלקחוהו לגדלו כבן שהוא של יהודים מאשה שילדה לבעלה ואינם שומרי תורה איך דינו כ"ה תמוז תשכ"ו. מע"כ ידידי מהר"ר דוד האלפערן שליט"א.

הנה בדבר הילד אשר לקחוהו איש ואשתו שהן שומרי תורה ואין להם בנים לגדלו כבן שקורין אדאפטירן והחזיקוהו לילד של יהודים באשר שכן אמרו להם הסרסורים, פשוט שכיון שמי שאמרו להם אינם שומרי תורה אינם נאמנים לומר שהוא של יהודים, ויש להחזיקו גם כודאי משל נכרים מאחר דרוב המדינה הם נכרים אף באלו הסטייטס שיש בהם הרבה יהודים ובפרט כשנדון על קאליפארניא ששם היה הילד שהיהודים שמה הם מעט מזעיר, ורק להשביח המקח אמרו שהוא של יהודים, ולכן שפיר עשה מנהל הישיבה שאינו רוצה לקבלו ללמוד בהישיבה עד שיטבילוהו לגרות ע"ד ב"ד.

והנה אם כאשר בא לידם היה כבר מהול צריך גם להטיף דם ברית בפני ב"ד קודם הטבילה, שבמדינה זו אין ראייה מהמילה שהוא משל יהודים כי גם הנכרים נימולים כאן. ואם בא לידם קודם המילה והם מלוהו נראה שיש לסמוך שלא להצריך הטפת דם ברית, כי יש לאמוד שהיו אנשים שהיו שם שנסתפקו שמא הוא משל נכרים, שלכן אף שלא חשבו כלום להיות ב"ד אבל הא ידעו שתינוק הזה נימול להתנהג ביהדות שזה סגי למילה שצריך שיהיה לפני ב"ד באם הוא משל נכרים, אף שלא כיוונו להיות ב"ד ולזכות במילה אף שהטבילה צריך שיטבילוהו לגרות בכוונת ב"ד מדין זכות, דהא רק מטבילין אותו ע"ד ב"ד א"ר הונא בכתובות דף י"א ולא אמר מלין ומטבילין ע"ד ב"ד אלמא דלהמילה אף שצריך שתהיה בפני ב"ד אין צורך לכוונת הב"ד. ואף שאולי יש קצת ספק שאולי כל אלו שהיו בשעת המילה האמינו שהוא משל יהודים, הרי עצם הדין דצריך הטפת דם ברית הוא פלוגתא דרבנותא, שלכן אין לחוש לקצת הספק בזה.

והנה זה שתלינן שהוא משל נכרים מדין הרוב ולא משגחינן על מה שאמרו הפסולים לעדות שהוא משל יהודים משום דלהשביח מקחם אמרו זה, עושה שיהיה אחר הטבילה כשר לישא בת ישראל דבלא זה היה חשש ממזר שהיה אסור לישא בת ישראל מדין אסופי. ואם נימא שלחומרא יש עכ"פ לחוש למה שאמרו שהוא משל יהודים נמי אין לאוסרו לבת ישראל, דהרי איכא הפה שאסר הוא הפה שהתיר דהא אמרו שיודעין שהוא של איש ואשתו שנתגרשו, ואם נאמין להם שהוא משל יהודים יש להאמין גם שהוא של אשה מבעלה שהוא ממילא כשר. אך אם ע"ז שהוא משל יהודים היו נאמנים מדינא מאיזה טעם לא היה בזה הפה שאסר להאמינם שהוא של אשה מבעלה. אבל לדינא אין צורך לזה שאף לחומרא אין לחוש לדבריהם נגד הרוב והוא נכרי בודאי ויוכשר לקהל אחר הגרות, ואם היא בת תהיה פסולה לכהונה. והנני ידידו, משה פיינשטיין